

DORPSCAFE

“DE TREKPLEISTER”

Klucht in twee bedrijven

door

C.J. SLIJKOORD

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DORPSCAFE DE TREKPLEISTER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **C.J. SLIJKOORD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2010 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Personages en Kleding

Herman: Herman, de trotse eigenaar van dorpscafé “De Trekpleister”, komt nogal impulsief voor zijn eigen rechten op en zegt, soms op een ludieke manier en soms recht voor zijn raap, waar het op staat. Daarbij maakt het hem niets uit of het de burgemeester, of een eenvoudige boerenzoon is die hij tot de orde meent te moeten roepen. Anderzijds reageert Herman stoïcijns op de jaloezie van zijn vrouw jegens zijn bardame. Herman is behept met een eigenaardig, schaapachtig lachje. Herman is gekleed in vrijetijdskleding, waarop nóch het etiket “modern”, nóch het etiket “ouderwets” geplakt kan worden. De kleding wordt aan de vertolker van deze rol overgelaten. Het kledingadvies aan het begin van de tweede akte moet echter wél opgevolgd worden..

Dolly: Dolly is een jonge vrouw die haar afkomst niet verloochent. Ze praat plat Amsterdams, heeft een goed gevulde boezem die ze ruimhartig toont, zonder ook maar één moment ordinair te worden. Ze is een begeerlijke vrouw die graag uitdaagt, maar altijd binnen de grenzen blijft. Dolly is uitdagend gekleed, gekapt (eventueel met een pruik) en opgemaakt. De vertolkster van deze rol is vrij in de keuze van kleding, kapsel en make-up.

Emma: Emma is de vrouw van Herman en heeft vroeger achter de bar gewerkt. Ze is beslist niet vrij van jaloezie richting Dolly. Ze beseft echter maar al te goed dat een groot deel van de clientèle voor Dolly komt, hetgeen ook voor Emma de broodnodige euro's in het laatje brengt. Emma zal haar jaloezie ten opzichte van Dolly nooit toegeven aan Herman. Helaas kan ze haar jaloezie onder geen enkele voorwaarde verbergen. Emma is sober, maar beslist niet slordig gekleed. Het kledingadvies voor Emma bestaat uit het dragen van een “alledaagse” jurk, of blouse + rok. Haar kleding mag beslist niet opvallen binnen een plattelandsgemeente. De vertolkster van deze rol wordt verder vrijgelaten in haar kledingkeuze.

Gerard: Gerard is de gemeentesecretaris en als rechterhand van de burgemeester een man van aanzien binnen het dorp. Hij is getrouwd, maar ondanks dat toch heimelijk verliefd op Dolly. Of wordt zijn veronderstelde verliefdheid ten onrechte verward met vriendelijkheid en genegenheid? Gerard is bij voorkeur gekleed in een kostuum met bijpassend overhemd en stropdas. De speler van deze rol mag echter ook een nette combinatie dragen.

Kees: Kees is een vrijgezelle boerenzoon die al héél lang tot de trouwe klantenkring van “De Trekpleister” behoort. Kees neemt nooit een blad voor de mond en komt dikwijls onnodig hard en bot over. Hij heeft een typische humor. Kees is gekleed in een spijkerbroek, een opzichtig geblokt vrijetijdsshirt en draagt geitenwollen sokken. Hij loopt uitsluitend op genoemde sokken, omdat hij zijn klompen altijd in de hal van dorpscafé “De Trekpleister” uittrekt.

Harry: Harry is pas een vaste klant geworden sinds Dolly haar intrede in “De Trekpleister” heeft gedaan. Harry is, net als Gerard, getrouwd en heeft duidelijk een zwak voor Dolly. Harry is een sullig type. Harry is gekleed in “nette” vrijetijdskleding. De vertolker van deze rol wordt voor het overige vrijgelaten in zijn kledingkeuze.

Mimi: Mimi is de vrouw van Harry en heeft duidelijk “de broek” aan. Dat laat ze op zo’n ondubbelzinnige manier blijken, dat de clientèle van “De Trekpleister” zich daar meer dan eens aan stoort. Mimi is in tegenstelling tot Harry nogal slordig gekleed. Haar kleding wordt aan de vertolkster van deze rol overgelaten.

Sylvie: Sylvie is geboren en getogen in het dorp. Ze is een struise vrouw en moet niets hebben van “stadse fratsen”. Sylvie is ronduit slordig gekleed. Ze draagt een spijkerbroek en een trui. Ook haar kapsel is zeer slecht verzorgd en make-up is haar totaal onbekend.

Frits: Frits is een zonderling, zwijgzaam type en doet zijn bijnaam van “Frits de Zwijger” alle eer aan. Frits is helaas niet gezegend met een goed stel hersens. Frits praat zeer lizig. Frits draagt kleding die qua kleurstelling absoluut niet bij elkaar past. De vertolker van deze rol wordt vrijgelaten in de kledingkeuze.

Benodigheden + Inrichting dorpscafé “De Trekpleister”

- Een bar en zes (zo mogelijk originele) barkrukken.
- Een doek om de bar mee schoon te wrijven

- Een al dan niet professionele tapinstallatie.
- Viltjes op de bar.
- Limonadeglazen en glazen voor het schenken van een mixed drankje onder de bar.
- Enkele (witte horeca)kopjes met schoteltjes onder de bar.
- Enkele flessen Coca Cola onder de bar.
- Wat prullaria, schilderijtjes en café reclames om het café een gezellig aanzicht te geven.
- De grimeur/grimeuse moet materiaal hebben om Harry een (overdreven) blauw/paars oog te schminken.
- Achter de bar moet een zakrekenmachientje, een balpen en een notitieblokje liggen.
- Aan het begin van de tweede akte een Senseo koffiezetapparaat + bus met koffie pads.
- Aan het begin van de tweede akte een horeca RVS melk en suiker setje.
- Een bord met daarop de tekst: **Diezelfde Avond.**
- Kees moet een briefje in zijn portemonnee hebben.
- Een fles bessenjenever (inhoud met water + limonadesiroop) [nodig bij einde toneelstuk]
- Een fles rum (inhoud met thee) [nodige bij einde toneelstuk]

Note:

*De bar moet dusdanig geplaatst worden, dat zowel de speelsters/spelers die achter de bar staan, als de speelsters/spelers die aan de bar zitten, **niet** met hun rug naar het publiek staan c.q. zitten.*

*In het café bevinden zich twee (evt. denkbeeldige) deuren. Hiervan leidt de **linker** deur (vanuit de zaal gezien) naar de buitendeur. De **rechter** deur is een deur naar de overige (denkbeeldige) vertrekken in het café, zoals het kantoor, de huiskamer, etc., etc..*

*Indien niets aangegeven, zal een speelster/speler altijd het café binnenkomen of verlaten door de **linker** deur, tenzij in de tekst wordt aangegeven dat de speelster/speler door de rechter deur het café moet binnenkomen of verlaten.*

Besef goed dat dit toneelstuk zich afspeelt in het café!

Indien aan de bar komische uitspraken worden gemaakt, mogen de dan aanwezige spelers en speelsters (net als bij een bezoek aan een café in de dagelijkse praktijk) best lachen en/of -al dan niet improviserend- door elkaar praten.

Eerste akte.

Herman staat achter de bar en maakt de bar schoon met een doek, terwijl zijn vrouw Emma op een kruk voor de bar zit. De spanning is om te snijden tijdens de dialoog tussen Emma en Herman.

Emma: *(een beetje bits)* Wat doen we? Wachten we tot onze Dolly Parton binnenkomt, of praten we eerder?

Herman: Als ik niet al te lang op de gelukkigste dag uit mijn leven hoef te wachten, vind ik het wachten zéker de moeite waard.

Emma: *(nog steeds bits)* Wat bedoelt mijn liefhebbende echtgenoot nu weer? Het wordt écht tijd dat je wat duidelijker wordt.

Herman: *(blijft onverstoorbaar de bar opwrijven)* Ik dacht anders dat ik duidelijk genoeg was. Als Dolly Parton hier komt binnenwandelen, dan zal ik ze graag alle kamers laten zien. Inclusief onze prachtige slaapkamer! *(nu zwijmelend en vol bewondering)* Wat een prachtige vrouw! Daar kan menigeeen een puntje aan zuigen. En wat mij betreft met veel genoeg wel twee! *(begint schaapachtig te lachen om zijn eigen humor)*

Emma: *(verachtelijk)* Dream on, man! Jij dacht toch niet dat een vrouw als Dolly Parton op zo'n kwijlende, afgekeurde, overjarige dekhengst zit te wachten?

Herman: *(gaan vanaf dit moment op een ruziënde toon verder)* Stop eens even. **Ik** begon niet over Dolly Parton! Misschien kan jij het je niet zo goed herinneren, maar volgens mij begon jij over haar.

Emma: Dat klopt, hartendiefje. Ik bedoelde echter een andere Dolly. Jouw Amsterdamse Dolly! Je weet wel...., de vrouw die hier tegen betaling het werk doet wat ik jarenlang gratis heb gedaan. Hoor je me? **Gratis!!!**

Herman: Ik hoor je, Emma. En ondanks dat jij het gratis deed en ik Dolly een salaris moet betalen, houden wij netto meer over sinds Dolly jouw werk achter de bar heeft overgenomen. *(cynisch)* Gek hè? Snap jij dat?

Emma: Dat snap ik inderdaad! Ik heb alleen geen zin om dat stomme manvolk wat met enige regelmaat aan de bar staat, te behagen met m'n vrouwelijk schoon.

Herman: *(doet quasi verbaasd)* Ik begrijp je even niet. Welk vrouwelijk schoon bedoel je?

Emma: Krijg toch de hik met je hatelijke gedoe.

Herman: *(nu op een wat mildere toon)* Emma, schatje van me, ik wil nogmaals herhalen wat ik al zo dikwijls tegen je heb gezegd als we het over Dolly hebben: "Bloesje bol, is kroeggie vol". En daarmee

komt ook onze huishoudportemonnee vol. Kom eens hier! (*buigt zich over de bar en kust Emma die de kus beantwoord*)

Emma: (*nog een heel klein beetje morrend*) En toch vind ik het niet leuk.

Herman: Wat vind je niet leuk?

Emma: Dat Dolly mijn werk heeft overgenomen.

Herman: Nou moet je eens goed luisteren. *Jij* was het die vond dat ons café teveel tijd van jou in beslag nam. *Jij* was het die het wat rustiger aan wilde doen. En uiteindelijk hebben we daarna samen besloten om een bardame te zoeken.

Emma: Dat klopt allemaal. Alleen had ik een ander idee van een “dame”, dan jij.

Herman: Ik begrijp niet wat jij tegen Dolly hebt. Het wordt tijd dat jij je eens goed gaat realiseren in welke positie wij verkeren. Ons aller Harry Potter, ook wel bekend als JP, en zijn secondant Woutertje Kaboutertje mogen dan wel beweren dat het einde van de kredietcrisis in zicht is, maar *ik* trap écht niet in die flauwekulverhaaltjes.

Emma: (*cynisch*) Wat wil onze politieke verslaggever daarmee zeggen?

Herman: Dat de overheid écht wel z'n uiterste best doet om in ieder geval **ons** in de poel die kredietcrisis heet om te laten komen. Maar ik beloof je dat ze dat niet gaat lukken.

Emma: Wat probeer je me nu precies te vertellen?

Herman: Dat ik het van die stomme gemeenteraad wel heel erg laaghartig vind om uitgerekend in deze verrekt moeilijke tijd onze vergunning in te trekken. Door dat misselijke gedoe mogen we geen sterke drank meer verkopen. Tel daar ook nog eens het rookverbod bij op en het grootste stuk onbenul begrijpt dat deze horecaondernemer het haasje is. Geprezen zij onze gemeentelijke en rijksoverheid! Stelletje mafkezen! En ondanks dat gaat het ons meer en meer voor de wind. En dat allemaal dankzij...?

Emma: (*opnieuw bits*) Zeker dankzij die Amsterdamse Dolly Parton van jou met haar verschrikkelijke accent.

Herman: (*schaapachtig lachend*) Nou scoor jij een punt, lieverd. Maar met je gezeur over Dolly moet je minimaal twee punten scoren. Dat hoort nu eenmaal bij een bardame van haar allure. (*maakt daarbij met beide handen een beweging voor zijn borst, om daarmee op een overdreven manier de borstomvang van Dolly aan te geven*)

Emma: (*verachtelijk*) Jij met je twee punten! Die bardame van jou ziet de punten van haar schoenen alleen maar op het moment dat ze haar schoenen uit de kast haalt. Als ze haar schoenen aan heeft is het over en uit. Bah....., walgelijk!

Herman: (*begint weer schaapachtig te lachen*) Je bent toch niet jaloers,

schat?

Emma: Ik zou niet weten op wie. Nee hoor, beslist niet! Ik vind het alleen ziekelijk zoals zij “alles”, maar dan ook “alles” in de strijd gooit om klanten te winnen. Laat ze gewoon haar werk doen en de klanten netjes bedienen.

Herman: Ik ben het met je eens dat ze onze clientèle op een bijzonder vrouwelijke manier alle aandacht geeft die ze kan geven. Maar ik wil daar toch graag twee opmerkingen bij maken. In de eerste plaats wil onze geachte clientèle nu eenmaal liever door Dolly bediend worden dan door meneer pastoor. En in de tweede plaats komt onze geachte clientèle weliswaar met grote regelmaat naar Dolly om met haar te flirten, maar ook om hun portemonnee te ledigen. En over dat laatste heb ik nog nooit een wanklank van je gehoord. Eens?

Emma: *(duidelijk jaloers)* Dat kan wel zo zijn, maar ik ben blij dat ik niet zo ben!

Herman: *(wederom met de schaapachtige lach die zo kenmerkend is voor Herman, terwijl hij weer druk in de weer is met het opwrijven van de bar)* Jij mag je dan wel gelukkig prijzen dat je anders bent en er niet zo uitziet als Dolly, maar in die mening sta je toch écht alleen, moet ik eerlijkheidshalve bekennen.

Emma: *(haar lichaamstaal straalt nu duidelijk irritatie uit)* Als jij denkt dat je.... *(wordt op dat moment onderbroken door Herman)*

Herman: Lieverd....., geintje!

Emma: *(boos)* Ik ken die geintjes van jou. Door één van je stomme geintjes zijn we voorlopig onze vergunning kwijtgeraakt. Je mag nóg van geluk spreken dat we in afwachting van een definitieve beslissing over het al dan niet terugkrijgen van de vergunning het café mogen openhouden. Ook al mogen we in die periode dan geen alcoholische dranken schenken.

Herman: Ach, klets niet! De reactie van onze zeer gewaardeerde gemeenteraad is ronduit verschrikkelijk kinderachtig.

Emma: Kinderachtig? Ik kan me hun reactie anders héél goed indenken.

Herman: Hoe dat zo? Ik kan er toch niets aan doen dat meneer de burgemeester en consorten geen gevoel voor humor hebben? Ze voelen zich volstrekt ten onrechte te kakken gezet. Te kakken gezet door die plaatselijke kroegbaas aan wie ze toch al zo'n rot hekel hebben!

Emma: Hoe durf je zoiets te stellen. Een gemeenteraad zonder gevoel voor humor! Over welke humor heb je het? Over jouw gevoel van humor?

Herman: *(met een lach op zijn gezicht)* Ik wist niet dat je boos zou

worden.

Emma: Ik ben niet boos. Ik ben alleen teleurgesteld. Teleurgesteld in de kinderachtige manier waarop jij je gram dacht te halen. Trouwens, je ziet het...., het werkt alleen maar averechts! (*Herman haalt zijn schouders op, maar zegt niets*) Je had al drie brieven gehad wegens het veroorzaken van geluidsoverlast. Ook was je al even zoveel keer gewaarschuwd om je aan de officiële sluitingstijd te houden. Maar nee hoor, volgens jou liep het niet zo'n vaart.

Herman: Ach, je kan altijd wel een stok vinden om iemand te slaan. Ik kan niks bewijzen, maar ik verdenk die zombie van een gemeentesecretaris ervan dat hij hierachter zit.

Emma: Jij mag denken wat je wilt. Ik vind dat jij met je provocaties zélf het noodlot over je hebt afgeroepen. En die zombie waar jij het over hebt doet alleen maar zijn werk. Niets meer.... en niets minder.

Herman: Dat mag jij dan wel vinden, ik blijf er bij, dat die gemeentelijke hotemetoten gewoon geen gevoel voor humor hebben. En daar ben ik de dupe van geworden.

Emma: Nee....., jij hebt gevoel voor humor. Hartstikke leuk om zo'n mannetje of vijftig op te trommelen die onze T-shirts onder hun jas aanhebben. Die ook nog eens door jou voorzien werden van ratels, fluitjes, trommels en meer van die herriemakende attributen, om vervolgens op jouw seintje vanaf de publieke tribune de gemeenteraadsvergadering te verstoren. Een perfect staaltje humor!

Herman: Ieder weldenkend mens begrijpt toch dat dat een geintje was.

Emma: Oh ja? En waarom vond je het dan nodig om ook nog eens De Telegraaf in te seinen? Een super humoristisch idee van jou. Ik zie nog die ranzige krantenkop met die nog ranziger foto van jou in de krant. En dan die perfecte tekst onder jouw foto. (*op overdreven cynische toon verder gaan*) "Op het startsein van Herman Ligthart, eigenaar van dorpscafé "De Trekpleister" te Kraggenburg, werd onder oorverdovend lawaai de T-shirts aan de leden van de gemeenteraad en B & W getoond. Inzet was de kinderachtige opstelling van de raad + B & W over de vermeende, maar nooit bewezen overlast, veroorzaakt door klanten van dorpscafé "De Trekpleister", aldus Herman Ligthart".

Herman: Ja....., de waarheid mag niet gezegd worden.

Emma: Wel of geen waarheid, je had je verstand moeten gebruiken en niet zo'n ophef moeten maken via de landelijke pers. En dan die uitdagende tekst op die T-shirts.

Herman: Zo uitdagend was die tekst toch niet?

Emma: O nee? Mag ik alsjeblieft de tekst in je herinnering oproepen?
(*cynisch*)

**GEMEENTERAAD + B & W.
VOOR ONS PURE OVERLAST.
DUS..... WEG ERMEE!!!!**

Vind jij die tekst normaal? Toch niet na die drie schriftelijke waarschuwingen die je op dat moment al had gekregen? In de laatste brief werd je overigens al gewaarschuwd voor het mogelijk intrekken van onze vergunning. Je wist dus wat je te wachten stond.

Herman: Ach....., alles is eenvoudig te verklaren. Die gasten kunnen niet tegen een geintje. Onze hele gemeenteraad bestaat uit een stelletje zoutloze, humorloze pummels.

Emma: Dat mag dan wel zo zijn, een feit is dat twee dagen later de bewuste brief van B & W op de deurmat plofte, waarin werd gesteld dat met onmiddellijke ingang je vergunning werd ingetrokken. En weet je wat ik nog erger vind?

Herman: Nou?

Emma: Dat er een scherpe controle is aangekondigd. Indien jij betrappt wordt op het schenken van alcoholische dranken, krijgen we per overtreding een boete van duizend euro aan ons broek. En jij gaat in het geniep maar door met het schenken van een borrel en een biertje. Jij stort me nog eens in een zenuwzinking!

Herman: *(rustig, op milde toon)* Emma, geloof me nu maar. De manier waarop wij schenken is honderd procent safe. Die sufferds hebben niets in de gaten en ondertussen probeer ik onze vergunning weer terug te krijgen. Gelukkig draaien we nog steeds goed en dat is met name de verdienste van Dolly.

Emma: Stop toch eens met je amechtige gedoe over Dolly! Als ik zie hoe ze zich kleedt, schaam ik me dat ik ooit achter diezelfde bar heb gewerkt. Schandalig! Ik ga naar boven. Er ligt nog genoeg werk op me te wachten. De kaboutertjes doen het niet voor me. *(verlaat via de rechter deur het café)*

Dolly: *(komt door de linker deur het café in en gaat achter de bar staan. Let op haar plat Amsterdams accent)* Dag Herman, nog bijzonderheden?

Herman: Het is altijd weer bijzonder om jou te zien. Verder is er geen nieuws onder de horizon.

Dolly: Wat ben jij complimenteus, vandaag. Heb Emma weer eens in je nek zitten hijgen?

Herman: Nee hoor, alleen het gebruikelijke gezeur.

Dolly: Zeker weer over je vergunning?

Herman: Ook!

Dolly: Wat had ze nog meer?

Herman: Och....., eigenlijk niets bijzonders. Ze is nog steeds pissig op

me omdat ik me volgens haar op een verkeerde manier heb verdedigd tegen het intrekken van onze vergunning.

Dolly: Wat zei ze dan precies?

Herman: Ach....., dat heb ik je toch gezegd....., niets bijzonders....
Alhoewel.....

Dolly: Kom op, voor de dag ermee, Herman. Wat zit je dwars?

Herman: Oké...., ik zal je vertellen wat me het meest dwars zit. Emma vindt dat onze gemeentelijke Sherlock Holmes alleen maar zijn werk doet. Niet meer en niet minder, zei ze. Nou....., neem van mij aan dat ik dat stuk onderkruipsel graag eens een keer onder vier ogen zou willen spreken. En dan het liefst op een afgelegen plaats. Dat achterbakse varken! (*toont ineens een overdreven schrikreactie*) Oh sorry, ik mag niemand beledigen.

Dolly: Ik begrijp je boosheid ten opzichte van Gerard, maar toch moet je.....

Herman: (*onderbreekt Dolly abrupt*) Die bedoel ik niet.

Dolly: (*hooglijk verbaasd*) Wat??? Bedoelde jij Gerard niet??? Dan ontgaat mij zeker het één en ander.

Herman: Sorry! Ik bedoelde dat varken. Dat is mijn inziens een edel dier ten opzichte van dat vod van een gemeentesecretaris. Maar laten we maar tot de orde van de dag overgaan. Of beter gezegd; tot de orde van de avond. Dolly, houd je alsjeblieft consequent aan onze afspraken. Anders loopt het vroeg of laat zeker een keer verkeerd af.

Dolly: Aan mij zal het niet liggen. De borreldrinkers krijgen hun borrel in een kopje. De mixed drinkers kunnen hun glas op de bar laten staan. De bierdrinkers moeten helaas in de biljartzaal hun pilsje opdrinken. Ja toch?

Herman: Klopt. En houdt onze gemeentesecretaris goed in de gaten, hè? Die linkmiegel komt hier alleen maar om te controleren. En uiteraard om jou te zien. Ook daar hebben we afspraken over gemaakt.

Dolly: Komt dik voor mekaar! Ik geef Gerard wat extra aandacht. Dan let hij wat minder op z'n omgeving. Zodra ik Gerard volledig heb ingepalmd, kan ik hem voor ons karretje spannen. En dat moment zal zeker komen. Neem dat maar van mij aan!

Herman: Goedzo, moppie. Ik wist wel dat ik op je kon rekenen.

Dolly: Zodra ik mijn deel van onze afspraak ben nagekomen, reken ik er op dat jij jouw deel eveneens nakomt.

Herman: Uiteraard. Als jij weet te bereiken dat wij onze vergunning op korte termijn terug krijgen, kan jij op mijn kosten een weekje heerlijk gaan genieten van een onbezorgde vakantie in Turkije. Oké?

Dolly: Oké. Ga maar vast naar het reisbureau om een reis voor mij te

bespreken.

Herman: Dat had je gedacht. Eerst wil ik het resultaat van jouw werk zien en daarna kan je er op rekenen dat ik mijn woord nakom. Nu ga ik Emma maar eens opzoeken. Misschien heeft ze wel een bakkie troost voor me. (*verlaat het café door de rechter deur*)

Dolly: Een vent van goud, die Herman. Ik hoop dat hij snel zijn vergunning terugkrijgt. Niets gezelliger dan vrijelijk van je neutje of biertje genieten. Dat stiekeme gedoe is niets voor mij. Enne....., een weekje aan de Turkse Riviera lijkt me ook wel wat.

Gerard: (*komt door de linker deur het café binnen*) Goedenavond.

Dolly: (*blij verrast*) Kijk eens wie we daar hebben. Ons lieve controleurtje. Kom je me gezelschap houden, Gerard?

Gerard: Dolly, waarom spreek je mij vrijwel altijd aan met “controleur” of “controleurtje”? Ik spreek jou toch ook niet aan met “bardametje”?

Dolly: Sorry, lieverd. Ik hoor hier niet anders, maar je hebt gelijk. Hoe kan ik het weer goedmaken? (*loopt achter de bar naar Gerard*) Ik kom gezellig bij je zitten. (*legt haar hand op Gerard's bovenbeen*) Trouwens, al zou ik alcoholische dranken aan mijn klanten schenken -wat uiteraard niet het geval is-, dan kan ik me niet indenken dat jij dat zou rapporteren aan de burgemeester. Daarvoor ben jij veel te lief.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto